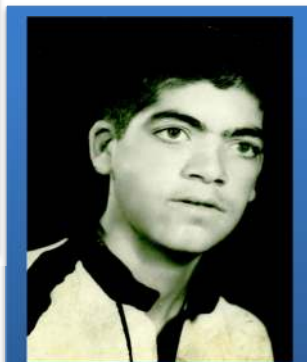
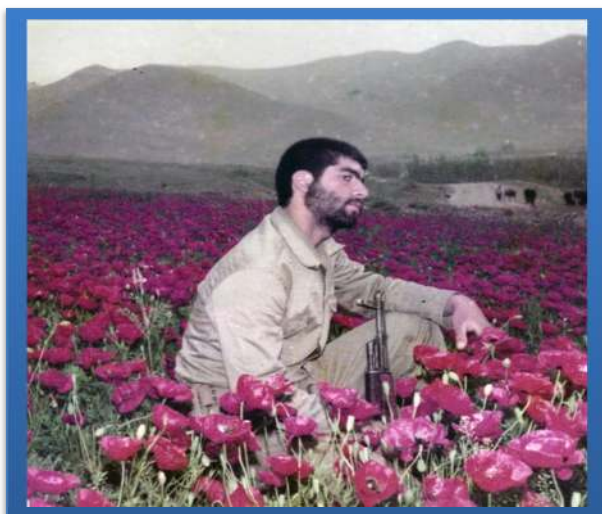
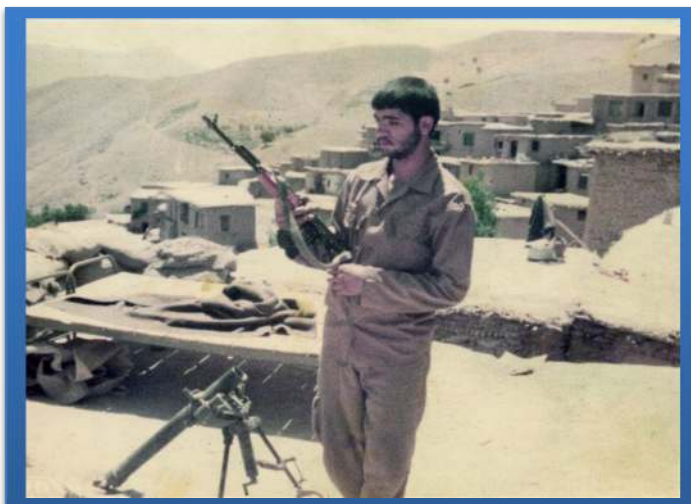

نام: محمدرضا
 نام خانوادگی: کلانتر
 نام پدر: مهدی
 تاریخ تولد: ۱۳۴۴
 محل تولد: اصفهان
 مدرک تحصیلی: سیکل
 وضعیت تأهل: مجرد
 تاریخ عضویت: سپاه ۱۳۶۲/۲/۱۹
 مسئولیت: فرمانده گروهان
 تاریخ شهادت: ۱۳۶۳/۴/۱۸
 محل شهادت: سنندج
 نحوه شهادت: اصابت گلوله ضدانقلاب
 محل دفن: گلستان شهدا اصفهان

محمدرضا دی ماه سال ۱۳۴۴، همزمان با اولین روز از
 ماه مبارک رمضان در اصفهان متولد شد. از همان
 کودکی و بعد از تعطیلی مدرسه کار می کرد.

۱۹ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲ عضو سپاه شد و بعد از جلب رضایت پدر و مادرش به کردستان رفت.

مدیریت عجیبی داشت و اغلب دست به ابتکاراتی مؤثر و کارآمد می‌زد. شجاعت و شهامت بسیاری داشت. برای همین ضدانقلاب از او می‌ترسید.

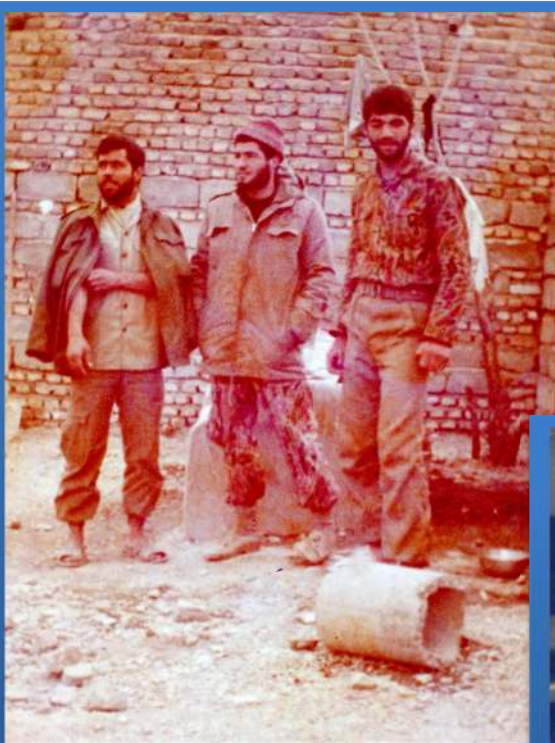

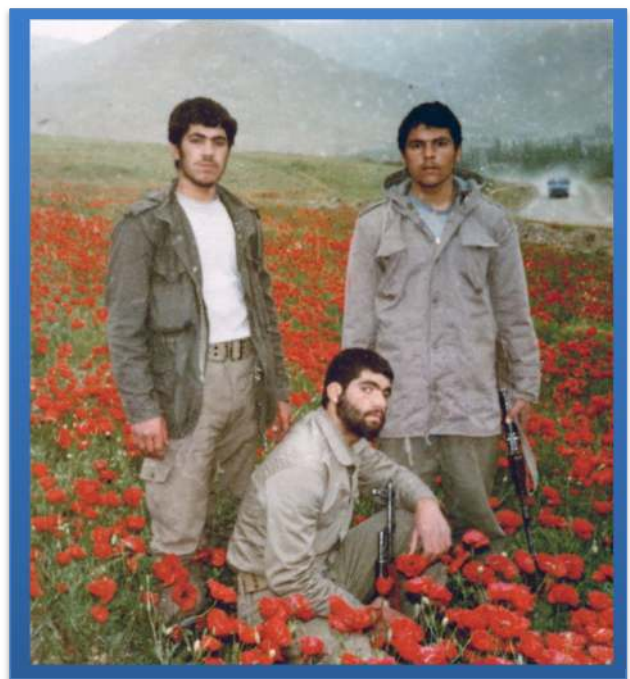
فرماندهی محور حسن آباد، یکی از محورهای
عمقی سندج به او محول شد.

به مسائل معنوی و روحیه دادن به نیروهایش توجه خاصی داشت. به گونه‌ای از قیامت و ثواب و عقاب آخرت سخن می‌گفت و با تفسیر و تدبیر در نهج‌البلاغه به تبیین مسائل روز می‌پرداخت که باعث تعجب همگان بود.

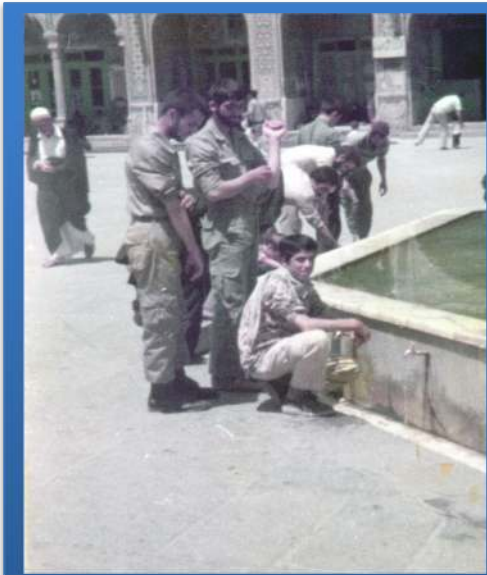

۱۸ تیرماه ۱۳۶۳، همراه احمد حمیدی، یکی از نیروهایش برای سرکشی به یکی از پایگاه‌های محور رفت. ساعت ۷ بعدازظهر فرمانده یکی از پایگاه‌ها تماس گرفت. بین نیروهای پیشمرگ مشکلی پیش آمده بود و آنها باید برای رسیدگی می‌رفتند.

آنها در قالب یک گروه هفت، هشت نفره در جاده برزآب
به حسن آباد حرکت کردند.

همین که به پیچ جاده رسیدند، تیراندازی‌ها شروع شد.
ماشین تعادلش را از دست داد و داخل دره سقوط کرد.

محمدرضا و همه نیروهایش به شهادت رسیدند. ضدانقلاب
هم ماشین را با پیکر مطهر شهدا به آتش کشید.

